

Inlichtingen adres van den gepasporteerden sergeant T. L. Boekhout, te 's Hertogenbosch, houdende verzoek om pensioen.

(171. 1.)

BRIEF VAN DEN MINISTER VAN OORLOG.

Aan

den Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal.

's GRAVENHAGE, 15 Maart 1906.

Bij schrijven van 9 December 1905, n°. 69, werd mij door U Hoogedelgestreng kenbaar gemaakt het verlangen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, om inlichtingen te bekomen in zake het nader adres van den gepasporteerden sergeant der infanterie T. L. BOEKHOUT, houdende verzoek om alsnog in het genot van pensioen te worden gesteld.

Onder terugzending van dat adres met de bijlagen, heb ik de eer het volgende aan te teekenen:

Zooals der Kamer bekend is, wendde genoemde gewezen onderofficier zich reeds in 1900 tot haar met een adres van gelijke strekking als het onderwerpelijke, en besloot de Kamer, in hare vergadering van 27 Juni 1900, dat adres om inlichtingen te verzenden naar den Minister van Oorlog.

Nadat mijn toenmalige ambtsvoorganger die inlichtingen had verstrekt bij de Nota n°. 4 behoorende bij het dezerzijdsch schrijven dd. 30 Augustus 1900 (Gedrukte Stukken, Zitting 1899—1900 — 226) bracht de Commissie uit de Kamer, in wier handen die inlichtingen gesteld waren, onder dagteekening van 19 December 1902 (Gedrukte Stukken, Zitting 1902—1903 — 39, n°. 3) een volledig en uitgewerkt verslag omtrent deze zaak uit, waarvan de conclusie was, den Minister van Oorlog dank te zeggen voor de verstrekte inlichtingen.

Met deze conclusie heeft de Kamer zich, in hare Vergadering van 2 Juli 1903, zonder beraadslaging of hoofdelijke stemming vereenigd.

Het verlangen der Kamer, om thans opnieuw inlichtingen in deze afgedane zaak van den Minister van Oorlog te verkrijgen

houdt, blijkens de beraadslagingen, in de vergadering van 7 December 1905 gevoerd, uitsluitend verband met ééne zaak, welke men meent, dat bij de behandeling van het vorige adres van BOEKHOUT niet zou zijn in aanmerking gekomen; de omstandigheid n. l., dat BOEKHOUT's ongeschiktverklaring voor den dienst een direct gevolg zou zijn van zijne deelneming aan militaire dienstverrichtingen op een oogenblik of in een tijdvak, toen zijn weerstandsvermogen, ten gevolge van langdurige bezigheid in een sedentair emplooi, minder groot zou zijn dan het geval zou zijn geweest, indien hij niet of gedurende korteren tijd voor dat emplooi ware gebezigd geworden.

De bedoelde omstandigheid werd evenwel reeds in het door BOEKHOUT op 2 April 1900 aan de Kamer ingediende verzoekschrift uitvoerig vermeld en is dan ook, blijkens de derde alinea van het hooger bedoelde Verslag der Commissie, dd. 19 December 1902, destijds aan de aandacht der Kamer niet ontgaan.

Ten onrechte wordt die omstandigheid derhalve thans als een nieuw feit in het debat gebracht, en het komt den ondergeteekende daarom voor, dat de heer dr. BLOKKER, lid van de tegenwoordige Commissie voor de Verzoekschriften, volkomen gelijk had, toen deze, in de vergadering van 7 December 1905, verklaarde:

„dezelfde zaak was reeds in Juli 1903 door de Kamer behandeld en al hetgeen de heer TER LAAN op het oogenblik heeft medegedeeld was ook toen aan de Kamer bekend, die, na die feiten overwogen te hebben, toen haar besluit heeft genomen”. (Zie *Handelingen*, bladz. 432, 1ste kolom).

Ik ben dan ook niet in staat ter zake andere inlichtingen te geven dan die welke reeds door mijne ambtsvoorgangers in deze zaak zijn verstrekt; nochtans acht ik het gewenscht, de Kamer ook in hare tegenwoordige samenstelling de gelegenheid te geven zoo volledig mogelijk over de onderwerpelijke zaak te oordeelen, weshalve ik de eer heb, de rapporten en adviezen, welke indertijd door de betrokken autoriteiten en colleges ten deze zijn uitgebracht, hierbij andermaal ter inzage aan de Kamer over te leggen. (1)

Ten slotte wensch ik er op te wijzen, dat hier een geval aanwezig is, waarin aan den betrokkene op zijne aanvraag eene gratificatie zou kunnen worden verleend, ten laste van de begroeting van mijn Departement. Immers BOEKHOUT zou, bijaldien de tegenwoordige Pensioenwet op het oogenblik waarop hij den dienst heeft verlaten, had gegolden, ongetwijfeld op grond van artikel 2, punt 3^a, dier wet in het genot van pensioen zijn gesteld.

De Minister van Oorlog,

H. P. STAAL.

(1) Deze stukken zijn ter griffie nedergelegd, ter inzage van de leden.